EDIŢIA II

Anul I. — No. 69. | In Capitală numĕrul 5 banĭ. — In Districte 10 banĭ. | Vinerĭ 4 Noemvrie 1888

ADEVĔRUL

ZIAR COTIDIAN

Să te ferescĭ, Române! de cuiŭ străin în casă.

V. ALEXANDRI.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
STRADA DOAMNEĬ No. 15 bis
d'asupra tipografiĭ Thiel & Weiss.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU.

ABONAMENTE ŞI ANUNCIURĪ
pe 1 an . . Lei 30
„ 6 lunĭ . „ 16
„ 3 „ . „ 10
Străinătat. Lei 50

INSERŢII ŞI RECLAME
linia . . . . Lei 2
ANUNCIURI ÎN PAG. IV.
linia . . . . 60 b.

O coaliţiune necesară

PREŞEDINTE DE VÊRSTĂ

CURIOSITAŢI POLITICE

ROMÂNIĬ DIN ISTRIA

AFACEREA MIULESCU

Procesul Prado

Căsătoria Ocnaşuluĭ

Serviciul telegrafic

al ziaruluĭ ADEVĔRUL

Paris, 12 Noemvrie *Ziarul* le Temps *şi alte ziare vĕd în cuvêntarea luĭ Breteuil o abdicare a partiduluĭ monarhist în favoarea luĭ Boulanger.*

Londra, 12 Noemvrie —*O depeşă a ziaruluĭ* Times *din Zanzibar zice: Inceputul blocăreĭ a fost amânat pentru sĕptămâna viitoare după cererea consuluiuĭ general englez, pentru a face posibilă plecarea misionarilor englezĭ din Magila. Blocada va coprinde întreaga linie a coasteĭ germane. Corăbiile germane vor observa linia începĕnd de la Tanga până la insula Mainia, cele engleze linia care începe de la această insulă şi până la fluviul Rovuma.— Se zice că Arabiĭ ar fi alungat pe Portugesĭ din Minanganĭ şi din Baia Tunghi.*

Londra, 12 Noemvrie.—*Preşedintele poliţieĭ Warzen şi-a dat demisiunea, fiind-că secretarul de Stat de la interne Matthews l'a mustrat pentru publicarea unuĭ articol asupra poliţieĭ din Londra.*

Camera comunelor căreia secretarul de Stat de la interne a comunicat demisiunea D-luĭ Warzen a primit cu aplause această comunicare

Madrid, 12 Noemvrie.—*Agitaţiunea studenţilor urmează. Un grup de studenţĭ a percurs stradele şi a protestat contra amesteculuĭ unor elemente politice streine printre studenţĭ. Există temerĭ de nuoĭ manifestărĭ. S'aŭ luat mĕsurĭ de ordine şi garnizoanele vecine aŭ fost consemnate în palatul regal. Autorităţile sunt hotărâte a suprima prin forţă orĭ-ce încercare de a turbura ordinea.*

St. Petersburg. 12 Noemvrie. — *După* Grajdanin, *ministrul amiral Possiet, care a cerut şi obţinut demisiunea va părăsi postul sĕŭ după instruirea accidentuluĭ de la drumul de fer.—Intre Borki şi Taranovka s'a întâmplat Sâmbătă o nouĕ deraiare în urma uneĭ ciocnirĭ a douĕ trenurĭ de marfă. Douĕ persoane aŭ fost rănite.*

Stuttgart, 12 Noemvrie. — *Ziarul* Neues Tagblatt *din Stuttgart scrie: Fiind-că Regele nu vrea să se lase de amiciĭ sĕĭ, conclusia că o criză ministerială parţială există e adevĕrată. E probabil că Mittnacht care se întoarce din Nizza va eşi din minister.*

Viena, 14 Noemvrie. — **Azĭ s'a ţinut adunarea generală a acţionarilor linieĭ Cernuţĭ-Iaşĭ.**

Consiliul de administraţie a spus raportul sĕŭ asupra demersurilor făcute în urma sequestrăriĭ linieĭ româneştĭ, şi a cerut autorizaţia de a regula cu guvernul român toate cestiunile privitoare la această afacere şi de a face o învoială privitoare la drepturile de proprietate precum şi la cele-l-alte drepturĭ ale societăţiĭ şi la cestiunea personaluluĭ.

Adunarea, după o lungă discuţiune, a votat în unanimitate această autorizaţie, exprimând încrederea sa în consiliŭ.

Bucurescĭ, 3 Noemvrie

O coaliţiune necesară

Orĭ-ce atitudine va adopta guvernul faţă cu noul Parlament, nu maĭ rĕmâne îndoială că existenţa cabinetuluĭ nu maĭ poate fi astăzĭ de cât rezultatul unuĭ răgaz acordat junimiştilor din partea majorităţeĭ conservatoare.

Cu toate silinţele Palatuluĭ şi acţiunea sfîntuluĭ buget, Parlamentul acesta va sfîrşi prin a rĕsturna pe junimiştĭ.

Uniĭ vor zice în adevĕr: „de ce să combatem guvernul actual? el n'a avut încă timpul de a face rĕŭ. Să'l vedem maĭ înainte la lucru, dacă nu se va purta bine, nimic maĭ lesne de cât de a'l da jos.“

Dar tocmaĭ acest sistem de îngăduealā este după noĭ, o eroare mare; toată lumea ştia de la început că cabinetul junimist nu era menit de a fi un guvern de transiţiune, ci fusese de mult pregătit în anti-camera Palatuluĭ pentru a înlocui pe Ioan Brătianu; se ştia asemenea că dênsul se compunea din statul-major al partiduluĭ germano-fil şi că, pe lângă programul sĕŭ aparent compus de câte-va proiecte de lege, el avea un alt program real şi concret pe care îl primise de la Palat şi de la stăpâniĭ sĕĭ de la Berlin.

Prima greşală a opoziţiuneĭ-unite a fost dar de a sta la vorbă cu cabinetul junimist în loc de a'l privi ca o urmare a colectivităţeĭ. Această greşală şi-a produs roadele:

Dintr'un singur junimist care pĕtrunsese în Camera colectivistă cu concursul guvernuluĭ, astăzĭ Camarila Palatuluĭ s'a suit la numĕrul de patru-zecĭ de senatorĭ şi deputaţĭ şi s'ar fi suit la o cifră şi maĭ mare dacă necesitatea n'ar fi impus guvernuluĭ în maĭ multe locurĭ nişte alianţe silite.

Până erĭ partidul junimist era încă un vis al Regeluĭ; astăzĭ el începe a fi un pericol.

Dacă grupurile independente din Parlament nu se vor uni pentru a'l rĕsturna, iată ce se va întâmpla:

Saŭ guvernul va satisface poftele unora, va mări ast-fel zestrea guvernamentală, îşĭ va forma majoritatea când în dreapta când în stânga şi atuncĭ Regele îşĭ va fi ajuns scopul;

Saŭ, după câte-va lunĭ, unul din faimoasele proiecte de lege ministeriale va fi respins de o coaliţiune liberală-conservatoare şi atuncĭ ministerul junimist va putea zice Ţĕreĭ:

„Am voit să fac reforme, să îmbunătăţesc starea claselor dezmoştenite, dar politicianiĭ din Parlament s'aŭ opus; fac apel la Ţară, alegĕtoriĭ să judece!“

Ast-fel disolvarea s'ar face în condiţiunile cele maĭ favorabile pentru guvern care s'ar prezenta ca reformator.

Din contra, dacă coaliţiunea grupurilor independente s'ar forma îndată, guvernul e rĕsturnat, Palatul e silit a'şĭ mărturisi slăbiciunea şi a se pleca înaintea voinţeĭ Ţĕreĭ.

Atuncĭ nu maĭ poate fi vorba de o altă disolvare, căcĭ Ţara întreagă s'ar ridica contra uneĭ asemenea încercărĭ şi, dacă guvernul ar voi să violenteze conştiinţa alegĕtorilor, arma ar lua locul buletinuluĭ de vot.

Cestiunea n'ar maĭ fi atuncĭ de a se sci cine va fi ministru, dar dacă Ţara românească este saŭ nu un paşalîc nemţesc.

De aceia zicem atât conservatorilor cât şi liberalilor independenţĭ:

„Orĭ-care ar fi urele saŭ simpatiile voastre din trecut, uniţi-vĕ contra duşmanuluĭ comun: guvernul Palatuluĭ. Primejdia ce era mică astă primă-vară a crescut astăzĭ atât de mult în cât, dacă nu se vor lua mĕsurĭ grabnice, cu greŭ va maĭ putea fi înlăturată.

Când a cutezat a chema pe junimiştĭ la putere, Carol I a voit să vază până unde poate merge răbdarea Românilor. Dovediţi-ĭ că această răbdare a ajuns la ultimul eĭ hotar şi siliţi-l a ţine socoteală de voinţa şi de interesele Ţĕreĭ iar nu de voinţa şi de interesele cancelaruluĭ german“.

Un gălăţean.

Cronică Parlamentară

PREŞEDINTE DE VÊRSTĂ

Ziua de ierĭ a fost cu desăvîrşire monotonă; puţinĭ deputaţĭ, puţin public şi doamne de loc. Aşa şi trebuia, căcĭ după ce Camera a stat vr'o 20 de minute în şedinţă publică în care D. G. Paladi a cerut dosarul relativ la alegerea colegiuluĭ al treilea de Ilfov spre a dovedi că acea alegere trebue invalidată, ea a trecut în secţiunĭ spre a verifica titlurile a două secţiunĭ care n'aŭ lucrat de loc în ziua precedentă.

Decĭ nimica însemnat în această şedinţă.

Ca compensaţie însă vom aminti ceea-ce s'a petrecut în şedinţa trecută.

Se ştie că colectivitatea privea ţara ca un apanaj al eĭ şi din care apanaj, avênd mult şi peste mĕsură, a maĭ dat şi Regeluĭ.

In această colectivitate figura şi un D Vasile Jorj, om bĕtrîn şi foarte venerabil prin vêrsta sa. D. Jorj nu era bun la nimica în Cameră; am zis la nimica şi am greşit, era bun la ceva: fiind cel maĭ în vêrstă deputat el ocupa în tot-d'auna fotoliul preşedenţieĭ de vêrstă.

Cine o fi vârît în capul venerabiluluĭ bĕtrân că el e vecĭnicul preşedinte de vêrstă al Cameref nu se ştie, se ştie numaĭ atâta că a venit la Cameră, că s'a urcat pe estradă, că şi-a ocupat locul sĕŭ de onoare şi a costat mult şi pe deputaţĭ şi pe senatorĭ şi chiar.. pe uşier până când l'a scos din incintă.

De ce nu sunt capabilĭ colectiviştiĭ!

A rîs lumea şi rîde şi azĭ de acest incident colectivist în atmosfera conservatoare.

Fiind-că am vorbit de preşedinte de vêrstă trebue să observăm că D Jacob Fĕtu, preşedintele actual de vêrstă, nu arată nicĭ de cum că s'ar resimţi de o greutate oare-care de anĭ. E voios şi îşĭ îndeplineşte sarcina ca un vechiŭ parlamentar. Se vede că această însărcinare l'a chiar întinerit atât e de voios şi vesel dar şi serios precum o cere vêrsta d-sale.

Curiosităţĭ politice

Statul major conservator se fereşte de a lua puterea. Aceasta resultă atât din declaraţia onorabiluluĭ general G. Manu cât şi din acea a onorabiluluĭ D. Alex. Lahovary.

De ce se fereşte el de putere? Nu e aceasta curios?

Dacă desinteresarea personală a D-lor G. Manu, Alex. Lahovary şi a celor-l'alţĭ din statul major conservator e pe deasupra orĭ-căreĭ laude, în ce priveşte pe aceştĭ bărbaţĭ ca persoane private, ea nu este nicĭ decum aşa de lăudat când judecĭ aceste persoane onorabile din punctul de vedere public. Căcĭ înţelegem desinteresarea personală privată; dar desinteresarea personală faţă cu sarcinile publice este o declinare a misiuneĭ cu care alegătoriĭ te aŭ însărcinat.

Un singur lucru poate *scuza* atitudinea nepolitică a statuluĭ major conservator faţă cu puterea: acel lucru este că Camerile nu sunt încă legalminte constituite şi decĭ discuţiunile asupra dreptuluĭ partiduluĭ conservator de a lua cârma afacerilor sunt pentru moment înlăturate. Insă, fiind ast-fel, noĭ totuşĭ nu ne putem esplica oroarea pe care conservatoriĭ o afecteaza faţă de putere, lucru ce le poate fi prejudiciabil.

Ceea-ce e sigur însă e că ne aflăm aci în faţa uneĭ curiosităţĭ politice. Ţara în

comiţiile sale a trimis o majoritate conservatoare în parlament şi a zis ast-fel precum vroiţi voĭ conservatoriĭ, ast-fel: vroim să ne guvernăm, iar ceĭ aleşĭ în loc de a-şĭ da seamă de verdictul ţĕreĭ, zic: noĭ aleşiĭ poporuluĭ trimişĭ în Parlament pentru a ne guverna, primim ca D-voastre D-niĭ Carp etc. cu Regele în cap să ne guvernaţĭ, nu precum înţelegem noĭ şi precum vrea ţara ci precum o înţelegeţĭ voĭ şi precum aţĭ spus c'o înţelegeţĭ prin *Monitor*.

Care e cauza acesteĭ anomaliĭ? O vom vedea maĭ la vale.

Lăsând însă la o parte pe conservatoriĭ cu modestia lor nepolitică, să ne întrebăm: ce justifică starea la putere a unuĭ guvern care a căzut, nu zicem prea mult, când spunem adevĕrul, care a căzut ruşinos în alegerĭ?

Guvernul junimist a recunoscut douĕ puncte principalĭ, când a venit la putere şi anume: că Constituţia trebue respectată şi aplicată şi că pentru a sta la putere el trebue să obţină încrederea ţĕreĭ.

Alegerile din urmă aŭ dovedit că ţara n'are încredere în junimiştĭ, căcĭ ia nu le a acordat de cât acele puţine scaune pe care junimiştiĭ le-aŭ obţinut prin administraţie, adică toate acele scaune care sunt ocupate de persoane ce maĭ puţin de cât orĭ-cine se pot lăuda a fi reprezentanţĭ aĭ ţĕreĭ.

Fiind ast-fel junimiştiĭ stând la putere contra voinţeĭ ţĕreĭ eĭ nu respectă Constituţia ci saŭ o aplică în chip eronat.

Ni se poate însă obiecta că junimiştiĭ înţeleg prin ţară *ţara legală*, adică Camera şi Senatul şi departe de a cere încrederea alegĕtorilor eĭ cer încrederea aleşilor. Acest princip e un princip colectivist; însă deosebirea e că, pe când colectivitatea roşie s'a servit pentru a aplica acest princip, de *budgetul ţĕreĭ*, colectivitatea albă se servă în acest scop de o cam-dată cu *programul junimist*, căcĭ junimiştiĭ zic că alegerile s'aŭ făcut pe baza programuluĭ lor.

De fapt însă lucrurile s'aŭ petrecut alt-fel; programele aŭ jucat în alegerĭ un rol cu desăvêrşire secundar; *platforma electorală a fost reintrarea în viaţa constituţională*, adică *jos junimiştiĭ, jos guvernele personale*. In faţa acestora noĭ nu înţelegem pe junimiştĭ de ce staŭ la putere.

Să zicĭ că respectĭ Constituţia, s'o eludezĭ şi poporul nemulţumit să te trimeată acasă la oĭ, şi cu toate acestea să staĭ; aceasta e de sigur o curiositate.

Decĭ regimul nostru constituţional presintă douĕ lucrurĭ curioase: ţara a zis conservatorilor: luaţĭ puterea, şi eĭ pun mănuşĭ în luptă; ea a zis: duceţĭ-vĕ junimiştilor şi eĭ parlamentează.

Cu cetatea cuprinsă şi cu duşman stăpân! Aceasta merită o menţiune specială de laudă pentru conservatorĭ.

Dar ştiţĭ cine e de vină? Care e cauza acesteĭ anomaliĭ? Am zis maĭ sus că o voiŭ spune: E vechia stâncă care se opune desvoltăriĭ poporuluĭ român şi pe care nu o numesc căcĭ fie-care o ştie.

Lupta e între Ţară şi Tron.

Românii din Istria

După referatul D-luĭ Constantini ce l'am publicat în numĕrul trecut, ia cuvîntul slavul Ienko dar nime nu 'l înţelege, căcĭ vorbeşte în limba croată. Se aude de multe orĭ cuvîntul „Ciribiri". După dînsul Laginja (Slav, advocat în Volosca). Cestiunea aceasta n'are de cât o importanţă istorică. Admite, că se află în istorie rĕmăşiţe de popoare romanice, dar de naţionalitate română în istorie nicĭ pomeană. Acele fracţiunĭ de popor, pe care noĭ le numim „Ciribiri", nu sînt românĭ. El cunoaşte şi a studiat d. e. locuitoriĭ din Seiane, n'a aflat însă în eĭ rĕmăşiţe române. Fie cum va fi, acele poporaţiunĭ s'aŭ croatizat. Toate elementele culturale la oameniĭ aceia sunt slave. Inţelege prin acestea religiunea, care e croată, (Oho! din dreapta) şi numirile recuisitelor de economia rurală, care de asemenea sunt croate.

Tot tesaurul rĕmăşiţelor române se reduce poate la 7—8 sute de cuvinte. E sigur, că aicĭ chiar ceĭ subscrişĭ în petiţiunea din cestiune nu aŭ înţeles cuprinsul eĭ. Ar fi maĭ bine, ca în locul limbeĭ române să se propună limba clasică latină. Oameniĭ aceia cel mult simţesc lipsa uneĭ şcoale. Am putea discuta întrebarea: ce fel de şcoală să se conceadă Susneviţanilor, croată saŭ italiană; dar de şcoală română nicĭ gând.

Ne maĭ vorbind alţiĭ, încheie discuţiunea d-luĭ ref. Constantini. Nu 'şĭ închipuia, ca din partea minorităţiĭ să se facă opoziţie petiţiuneĭ pentru o şcoală română. Aceĭ domnĭ, care sunt atât de sensibilĭ, când e vorba de naţionalitatea lor, n'ar trebui să denege puţină dreptate nicĭ celor-l'alte, mĕsurând ast-fel cu două mĕsurĭ. Că suplicanţiĭ sunt românĭ, este un adevĕr incontestabil, recunoscut de filologĭ şi etnografĭ chiar străinĭ. Nu neagă, că fiind înconjuraţĭ de Croaţĭ, sunt constrânşĭ să vorbească şi croateşte. Şi e adevĕrat, că preoţiĭ din locurile acelea cearcă toate modurile de a'ĭ croatiza. E adevĕrat însă şi aceea, că băieţiĭ, până nu umblă la biserică, nu vorbesc între sine altă limbă de cât cea română. De sigur D. Laginja nu cunoaşte poporaţiunile acelea, — din Susneviţa şi giur, — dar îl poate asigura, că nu numaĭ limba, dar chiar şi datinile şi tipul sunt de tot diferite de ale Croaţilor. El îl poate asigura despre aceasta, căcĭ cunoaşte bine oameniĭ aceia.

Dacă până acum aŭ fost desconsideraţĭ, nu e just ca să li se ia chiar şi dreptul de a cere ceva. Decĭ recomandă dieteĭ să primească propunerea comisiuniĭ.

Care pusă la vot fu primită cu mare majoritate.

Şi cu acestea, D-le redactor, comunicarea mea a ajuns la capĕt. O am făcut în interesul iubiţilor noştriĭ fraţĭ din Istria, care aŭ început a lucra; în onoarea Italienilor din Istria în general şi în special a acelora, care cu cuvîntul şi cu fapta îĭ sprijinesc; şi în fine spre avis şi orientare pentru toţĭ Româniĭ şi îndeosebĭ pentru aceia, care pot şi vreaŭ să ajute pe fraţiĭ lor reaflaţĭ.

Dorul meŭ s'a stêmpărat şi sufletu-mĭ sperează întru bine.

AFACEREA MIULESCU

Am fost printre ceĭ d'ânteiŭ carĭ am cerut ca parchetul să caute pe tînĕrul N. T. Gonciu despre care ştiam că are cunoştinţe maĭ positive în afacerea crimeĭ din strada Soareluĭ şi care a şi fost declarat pe conştiinţă că soţiĭ Miulescu sunt nevinovaţĭ de crima pentru care eĭ aŭ fost condamnaţĭ.

Guvernul şi parchetul în reaua lor voinţă nu şi-a dat osteneala de a căuta pe tînĕrul Gonciu şi s'a mulţumit să caute pe D. Antoniu.

Dumnezeŭ însă a vrut ca Gonciu să se însoare şi nevastă-sa ştiind că el are cunoştinţe în afacere ea l'a adus în Bucureştĭ pentru ca să facă declaraţie. *Onoare eĭ!*

Iată şi declaraţia luĭ N. T. Gonciu care pălmueşte fără milă guvernul, colectivitatea şi comunicatul neomenos al ministruluĭ justiţieĭ.

Cele ce le declară Gonciu sunt *fapte* care coroborează cu declarările luĭ Gh. Soare şi le complectează.

DECLARAŢIA LUĬ GONCIU

In dimineaţa zileĭ când s'a comis crima din strada Soareluĭ, m'am dus pe la 8 ceasurĭ la gara de Nord ca să petrec pe prietenul meŭ d. Brandes, student în medicină, care pleca la Fălticenĭ şi de acolo în străinătate. La gară nu l'am găsit, căcĭ se vede că'şĭ amânase plecarea. M'am dus atuncĭ să vĕd un alt prieten, sergentul Paicu care mi se afla în drum la şcoala militară. Am stat cu acesta foarte mult de vorbă, am mâncat, şi după masă m'am culcat aducându'mĭ el o perină din camera unuĭ oficier. Când m'am sculat am plecat repede spre casă căcĭ întârziasem, şi ca să iaŭ maĭ d'adreptul am trecut prin strada Soareluĭ. Cum am intrat pe strada, am vĕzut pe dreapta o trăsură cu doĭ frumoşĭ marĭ caĭ, vizitiŭ saŭ birjar îmbrăcat ruseşte, şi pe stânga, ceva maĭ departe, spre marea mea mirare, am vĕzut pe Căpitanul **Stănciulescu** îmbrăcat civil, cu haine în culoarea cafeleĭ cu lapte închisă, şi cu joben în cap. Când l'am recunoscut 'mĭ am închipuit că se află acolo pentru vre-o aventură amoroasă; şi l'am întrebat zîmbind, ca ce este deghizarea aceasta. La primul moment surprins d. Stănciulescu 'mĭ-a zis cu un ton imperios, „să'mĭ caut de treabă şi să mĕ car d'acolo," aruncându'mĭ o căutătură aşa de urîtă în cât multă vreme 'mĭ-am adus'o aminte.

Ceva maĭ departe se afla *sergentul-major Silaghi*, şi lângă dînsul era un alt individ care se ferea a fi vĕzut de mine, care era îmbrăcat în haine ţĕrăneştĭ; un altul pe care nu'mĭ aduc aminte cum era îmbrăcat, era pe trotuarul cel-l'alt. Cam intrigat de prezenţa căpitanuluĭ acolo, m'am depărtat ascunzându-mĕ după un colţ de unde nu puteam fi vĕzut şi am stat vr'o zece saŭ cincĭ-spre-zece minute. Când mi s'a părut că d. Căpitan şi oameniĭ luĭ dispăruse în spre trotuarul din faţă, atuncĭ am eşit şi eŭ, şi în acel moment venea din spre şcoala militară un domn cu doue doamne care a doua zi saŭ a treia zi venind la poliţie s'a întâmplat să mĕ vază, m'a recunoscut şi a intrat în cabinetul prefectuluĭ, şi se vede că 'ĭ-a spus că m'a recunoscut, căcĭ m'am pomenit că vine prefectul însoţit de căpitanul Stănciulescu, care m'a întrebat dacă într'adevĕr am fost în ziua comitereĭ crimeĭ pe str. Soareluĭ. De frică şi după îndemnul căpitanuluĭ Stănciulescu am respuns că nu, şi am susţinut apoĭ înaintea aceluĭ domn care zicea că mĕ recunoaşte, că nu pe mine m'a vĕzut pe acolo. (Va urma.)

De pretutindenea

Germania

S'aŭ fost respândit prin Berlin ştirĭ cum că Guvernul ar avea de gând ca să presinte legĭ restrictive pentru presă, precum cauţiunea şi altele. Ziarele oficioase însă aŭ crezut de cuviinţă ca să le desmintă.

Francia

Un membru republican din comisiunea de revizuire D. Mesurenz a propus, pentru a se evita surprinderĭ, că cu ocazia revizuireĭ, cestiunea republiceĭ va rĕmâne neatinsă, însă această propunere a fost combătută nu numaĭ de regalistul duce de Larochefoucauld-Bisaccia ci şi de membriĭ republicanĭ din comisiune.

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVĔRUL"

CĂSĂTORIA OCNAŞULUI

DE

ALEXIS BOUVIER

PARTEA A DOUA

Casa Bérard şi comp.

Capitolul I.

28

„Dînsa nu mĕ vedea; imaginaţiunea face lucrurile iute. Imĭ creaĭ o lume nouă cu dînsa, şi puţin după aceea, voiŭ să fac o realitate din visul meŭ. Trec acum la începutul relaţiunilor. Eram minor pentru căsătorie; şi imposibilitatea veni să ne doboare planul unireĭ noastre. Dînsa nu putea fi femeia mea; fu însă metreza mea... Ast-fel, trecu un an... fericit! an! în cursul căruia un copil veni pe lume; dar D-zeŭ nu găsi de cuviinţă să lase pe pămînt copilul din amorul nostru neconsacrat.... el muri!..

„Mĕ opriĭ cu povestirea mea la acéstă tristă aducere aminte, şi băgaĭ de seamă că femeia plângea. Amorul meŭ propriŭ de povestitor era mulţumit de această mişcare de suflet. Şi cum coboram Sena scoseĭ lopeţile din apă şi urmaĭ:

„Moartea copiluluĭ fu începutul necazurilor noastre. Eŭ aveam puţin de lucru; de când cunoşteam pe această femie, familia mea se maĭ ocupa de mine. Aflându-ne fără mijloace, mizeria cu tristul eĭ cortegiŭ de suferinţe veni, curînd de tot. Singura mea consolare era iubirea acelia, care fără s'o ştie mĕ făcea aşa de nenorocit. Intr'o seară această iubire 'mĭ lipsi.

„Mĕ duseĭ la mine, casa era goală; la început nu mĕ supăraĭ, ci am aşteptat; o oră trecu... nimenĭ... miezul nopţeĭ... nimenĭ! Adormiĭ şi când mĕ deşteptaĭ dimineaţa, iar nimenĭ. Atuncĭ eşiĭ, alerg peste tot locul şi nu aflu nimic. Prăpădit de oboseală mĕ întorseĭ acasă unde găsiĭ o scrisoare pe care n'o observasem seara; o deschid şi citesc:

„Jacques, de când suntem împreună, tu „suferĭ, pentru mine tu 'ţĭ-aĭ pierdut toate „mulţumirile; pentru mine 'ţĭ aĭ atras „blestemele familieĭ, aceste sacrificiĭ sunt „prea marĭ ca să le maĭ pot primi mult „timp. Te părăsesc pentru tot-d'auna. „Departe de mine, veĭ fi fericit, departe „de tine, lumea nu mĕ va maĭ urmări. „Nu mĕ acuza şi nu te îndoi de iubirea „mea, căcĭ ceea-ce fac astăzĭ, este cea „maĭ mare probă pe care ţi-am dat-o „vre-odată. Adio!"

„Când citiĭ această făţarnică scrisoare rămăseĭ pierdut. Ast-fel, am sacrificat tot pentru această femee, şi recunoştiinţa eĭ fu... că ea se mărită după şase lunĭ...

„La această parte a povestireĭ mele mi se păru că femeea 'şĭ înăbuşa suspinele sale.

„Urmaĭ cu o plăcere de care nu 'mĭ dedeam socoteală:

„— Da, ingrata, blestemata, căreia 'ĭ dădusem tot, îĭ sacrificasem tot, se mărita... Ea sfârşea ast-fel de a sfărâma sufletul pe care 'l martirizase... Uit-o! mi-aŭ zis uniĭ. Aida de, uitarea este ca şi cum aşĭ ierta; şi n'o voiŭ ierta nicĭ-odată...

„Se înoptase, ca şi acum, era linişte ca şi acum...

„De odată luntrea se cletină; şi o voce zise:

„— Doamne! iartă-ĭ ce-a făcut.

„Şi auzirăm căderea unuĭ corp în apă. Ridicaĭ capul, tînĕra femee dispăruse!...

„Imĭ scoseĭ hainele şi mĕ aruncaĭ în apă... de treĭ orĭ m'am afundat şi de treĭ orĭ am eşit singur. In sfârşit cu o ultimă sforţare putuĭ să aduc la margine pe nenorocita.

„Tînĕrul, căuta în zadar să o aducă la viaţă.

„Luna veni să lumineze, cu lucirea eĭ cea mută tristul tabloŭ... Atuncĭ ochiĭ meĭ se ţintiră pe femee...

„— Adela! ziseĭ, dar este ea D-le, este ea!!

„Voiŭ s'o iaŭ în braţele mele...

„— Domnule, zise cu severitate tînĕrul, respingându-mĕ, este femeea mea!!

„Este muma copiluluĭ meŭ!...

„Era prea multe sforţărĭ pentru mine şi căzuĭ leşinat...

„Când m'am deşteptat, eram tot acolo, chiar în locul acesta unde suntem... Eram singur!"

Bĕtrîiul tăcu.

— Ce straniе întîmplare 'mĭ povesteştĭ d-ta, zise acela pe care 'l numise Bérard.

Bĕtrînul îĭ luă mâinele şi 'ĭ zise:

— Jacques, ţi-am povestit moartea mumeĭ tale!..

— Spuĭ adevĕrul D-ta?

— Da, adevĕrul!..

In acest moment, o luntre se opri lângă ceĭ doĭ oamenĭ; luntraşul le zise:

— Domnilor, toţĭ vĕ aşteaptă!..

— Aide, dragul meŭ, vino, zise bĕtrînul. Şi el împinse în luntre pe tînĕrul care era ameţit de cele ce auzise.

Capitolul II

O lovitură trăsnet

Se făcu o tăcere de câte-va minute; luntraşul îndreptă încet greaua luĭ luntre; Bérard şi bĕtrînul luĭ tovarăş se aşezară la spatele luntreĭ.

— Dar pentru ce tocmaĭ astăzĭ 'mĭ povesteştĭ această istorie, D-le Nither?

— N'am venit la Courbevoie de cât cu scopul acesta. In luna asta, casa Bérard şi comp îţĭ va aparţine întreagă, trebuia să ştiĭ cauza care ţi-a permis să ajungĭ aşa de lesne şi aşa de repede la o asemenea poziţie.

(Va urma).

Informaţiunĭ

Putem afirma cu siguranţă că amnistierea sătenilor daţĭ în judecată pentru ultimele rĕscoale, ca avea loc. Aci nu este de cât o cestiune de timp (!).

***

Consiliul inspectorilor generalĭ aĭ armateĭ a hotărât ca de astă-dată să termine întâiŭ cu tablourile de înaintare ale sub-locotenenţilor din toate armele şi în urmă să continue lucrarea pe fie-care armă.

***

Numirea Principeluĭ Alex. B. Stirbeĭ ca epitrop al aşezămintelor Brâncoveneştĭ în locul D-luĭ Th. Văcărescu a fost aprobată de Rege.

***

Guvernul junimist s'a pus pe mistificat. A mistificat lumea în afacerea Mulescu, a mistificat'o în o altă afacere şi acuma s'a cercat ca s'o mistifice în afacerea deputatuluĭ C. Popovicĭ.

Ni se afirmă că C. Popovicĭ, alesul coleg. III de Suceava e însuşĭ fostul şef al staţieĭ Răcăciuni destituit pentru *luare de banĭ* ce n'aŭ fost aĭ luĭ.

Insăşĭ declaraţia D-luĭ C. Popovicĭ din *Epoca* în care el se bazează pe lege şi susţine că nu poate fi invalidat constitue un indiciŭ suficient că el e persoana destituită.

Se poate însă ca justiţia colectivistă să 'l fi lovit pe nedrept De aceea Camera trebue să cerceteze cazul şi să 'l primească în sînul sĕŭ dacă va crede că pe nedrept a fost lovit saŭ să 'l respingă în caz contrar.

Aci nu e vorbă de lege, legea o face Camera, e vorbă de demnitate.

***

Un consiliŭ de miniştriĭ care s'a prelungit până la miezul nopţiĭ s'a ţinut aseară la ministerul de interne sub preşedinţa primuluĭ ministru.

***

O nostimadă. — Ni se comunică următoarele:

D. Tache Ionescu s'a exprimat că d-sa nu s'a dus la întrunirea conservatorilor pentru că nu-ĭ conservator, şi nicĭ la aceea a liberalilor, pentru că e liberal independent.

D-sa a maĭ adăugat: am 10 aĭ meĭ în Cameră, şi sper să am în total vr'o 30.

Se vede că D. Ionescu aspiră la vr'o şefie.

In scopul acesta trebue să se bucure că n'are în Cameră pe tovarăşiĭ sĕĭ de luptă, d-niĭ Giuvara şi Fleva.

Tribunalele streine

Procesul aventurierului Prado

(Urmare)

Intreaga a doua parte a audienţeĭ a fost jertfită asasinatuluĭ Marieĭ Aguétant. Prado, un singur moment n'a încetat de a doveḑi cel maĭ mare sânge rece.

Preşedintele. — Ridicăte, Linska de Costillon. Ajungem la cele două din urmă capete de acuzaţie îndreptate contra dumitale. In ziua de 11 Aprilie, Eugénie Forestier a făcut judeluĭ instructor de Marennes destăinuirĭ asupra asasinuluĭ Marieĭ Aguétant. Persiştĭ a mărturisi că nu eştĭ amestecat în această crimă? — R. Da.

I. La 14 Ianuariŭ, această fată s'a întors acasă la ea către 11 ceasurĭ din noapte. Acuzaţie pretinde că s'a întors cu dumneata?

R Aceasta e falş.

I. Cu toate acestea o întâlniseşĭ la Eden-Teatru?

R. Acuzaţiea n'a putut dovedi câtuşĭ de puţin că eram în seara aceia la Eden orĭ că măcar mi-ar fi călcat vre-odată picioarele pe acolo.

I. O fată anume Richard, care era la Eden în seară aceia, a afirmat că vĕzuse pe Maria Aguétant părăsind Edenul către 10 şi jumătate ore, şi că era, întovărăşită de un individ.

Individul acela eraĭ dumneata. Signalementele ce le-a dat, sunt întocmaĭ a le dumitale. A vorbit de un individ cam între 28 şi 30 de anĭ, şcurt la statură, cu mustăţile castanie, cu înfăţişare batjocoritoare, îmbrăcat cu un palton deschis şi purtând pe cap o pălărie mică?

R. Nu vroiţĭ să'mĭ iaŭ notele ca să mĕ pot apăra: vroiţĭ să'mĭ împiedicaţĭ aparea. ¡Cu toate acestea, ştiŭ foarte bine că fata se înşală; altă dată a spus că Maria Aguétant plecase la 11 jumătate ore.

I. Ca să mergĭ de la Eden-Teatru la domiciliul feteĭ Aguétant îţĭ trebue două, treĭ minute, cincĭ cel mult. Maria Aguétant s'a întors la 11 ore. Nu ştiĭ nimic din toate acestea.

(Va urma).

Ultime informaţiunĭ

Regele Carol care nu plecase încă ierĭ la Sinaia, după cum anunţase uniĭ confraţĭ, a avut ierĭ după ameazĭ lungĭ întrevederĭ cu miniştriĭ de interne şi externe.

***

Noul ziar politico-literar care va apărea sub numele de „Fântâna Blanduzieĭ“ va avea redactorĭ pentru fie-care specialitate în parte. Aşa între alţiĭ vor fi:

D-nul Eminescu pentru Literatură, D. A. Maior pentru economia politică, D. Notara pentru Teatru, D-na Beşlegeanu pentru mode.

***

Rusia a încheat un împrumut de 500 de milioane ruble cu un consorţiŭ de bancherĭ din Paris, Londra şi Amsterdam.

***

A apărut în capitală un nou ziar francez cotidian format mic *la Depêche*.

***

Prinţul Iorgu Bibescu a înmânat I. P. S. S. Mitropolituluĭ Primat o protestare contra alegereĭ ilegale a prinţuluĭ Alex. B. Ştirbeĭ, ca efor al averilor Brâncoveneştĭ.

***

Maĭ mulţĭ deputaţĭ din majoritate vor ca duoĭ vice-preşedinţĭ să fie aleşĭ dintre liberalĭ, spre a se arăta maĭ bine guvernuluĭ cât de puţin intră el în calculele Cameręĭ.

***

In cercurile politice se vorbea astă-zĭ de o combinaţiune în care Domnul G. Vernescu ar lua ministerul de interne. Domnul A. Lahovary, ministerul justiţieĭ şi general Manu, ministerul de resbel.

In acest caz Domnul Lascar Catargi ar fi ales preşedinte al Cameręĭ.

Domnul Pache Protopopescu ar părăsi Primăria pentru prefectura poliţieĭ.

Nu credem că o asemene combinaţiune să aibă sorţĭ de reuşită.

***

D-na Aristiţa R.-Manolescu şi Grigorie Manolescu, artiştĭ, aŭ fost condamnaţĭ la o lună de zile închisoare pentru adulteriŭ.

Reclamantă în acest proces a fost D-na Anicuţa Manolescu, soţia celuĭ din urmă.

Desbaterĭ Parlamentare

Camera

Şedinţa de la 3 Noemvrie 1888.

Şedinţa se deschide la ora $12^1/_2$ sub preşedenţia D-luĭ *I. Fĕtu*, preşedinte de vârstă.

Presenţĭ la apel 120 domnĭ deputaţĭ.

D **Gh Tocilescu** cere a i se rectifica numele. D-sa nu se chiamă Grigorie ci Gheorghe.

D. **Deleanu** cere ca să i se şteargă absenţa de alaltă-ierĭ de oare-ce d-sa a asistat.

Aceeaşĭ cerere o face şi D **Nucşureanu.**

D. **Bobeica** zice că nu se poate ţine şedinţă de vreme ce nu e present nicĭ un ministru.

Preşedintele respunde că Camera se află într'o stare provisorie.

Camera hotăreşte suspendarea şedinţeĭ.

La ora unu şedinţa se suspendă.

La ora $1^1/_2$ sosind D. P. Carp, şedinţa se redeschide.

Preşedintele arată că s'aŭ cercetat toate colegiile afară de cel al treilea de Ilfov.

Camera trece în secţiunĭ, anunţându-se şedinţă publică pe mâine.

Senatul

D. A. **Brăiloiŭ** presidează.

Asupra alegereĭ colegiuluĭ 1 de senatorĭ din Tecuciŭ D. **Vilner** arată că n'a fost făcută în regulă, că nu s'a constatat de biroŭ dacă pe lângă un buletin anulat al D-luĭ Giurgea, nu se maĭ afla în plic şi un altul al D-luĭ Cincu. D. Cincu ar fi avut atuncĭ un numĕr egal de voturĭ cu D. Sturza şi s'ar fi făcut balotagiŭ.

Susţine că aŭ fost bătăuşĭ în sală, şi că preşedintele a chemat armata.

D. **Ianov** susţine că alegerea a fost foarte corectă, şi că D. Vilner exagerează lucrurile.

D. **Vilner** face o propunere de invalidare, care nefiind susţinută de cincĭ membri, se respinge.

Se proclamă senator D. Cincu.

In privinţa alegereĭ colegiuluĭ I de Olt, aducându-se contestaţiunĭ în privinţa alegereĭ D-luĭ C. Manu, se decide a se lăsa la urmă.

Validarea alegeri D-luĭ Şoarec s'a lăsat a se discuta la urmă.

Se suspendă Şedinţa.

La redeschidere se ia în discuţie alegerea D-lor Munteanu şi C. Manu, la colegiul II-lea de senatorĭ din Olt.

Asupra acestea se deschide o discuţie între d-niĭ Ştefan Greceanu, Orăscu. general Florescu, Al. Florescu, G. Mârzescu şi Mavrodin.

D-niĭ general Florescu, Al. Florescu şi St. Greceanu, sunt pentru validare, ceĭ-l'alţĭ treĭ contra validăreĭ.

Se pune la vot invalidarea alegereĭ D-luĭ C. Manu.

Rezultatul votuluĭ este:

90 votanţĭ,

53 contra,

37 pentru.

D. C. Manu e proclamat senator al colegiuluĭ II de Olt.

ULTIME DEPEŞI

Atena, 15 Noemvrie. — Camera a votat o adresă după un discurs al D-luĭ Tricupis exprimând simpatia Grecieĭ pentru Francia.

Viena, 15 Noemvrie. — Comitetul Cameręĭ a terminat discuţiunea generală a proiectuluĭ de lege militar şi a decis în unanimitate să înceapă discuţiunea pe articole.

Paris 15 Noemvrie — D. Flandin, vice-consul al Francieĭ la Belfast e numit vice-consul la Iaşi.

Belgrad, 15 Noemvrie.—Intr'o întrunire a partiduluĭ liberal s'a adoptat resoluţiunea de a cere inserarea în noua Constituţie a principalelor principiĭ ale partiduluĭ liberal.

Societatea funcţionarilor publicĭ

Domnule Membru,

De oare-ce la 16 corent nu s'a putut continua şedinţa Adunăreĭ Generale extra-odinare fiind prea puţinĭ membri presenţĭ, Consiliul în şedinţa s'a de la 21 a decis să se ţină şedinţa adunăreĭ Duminică la 6 (18) Noemvrie 1888 cu orĭ câţĭ Membri vor fi presenţĭ.

Adunarea va avea loc în Bucurescĭ în Palatul Universităţiĭ, Sala No. 18 la orele 1 din ḑi.

Cestiunĭ la ordinea zileĭ:

a) Propunerea făcută în Adunarea generală din 18 Septemvre relativ la alegerea uneĭ comisiunĭ din 7 membriĭ pentru revisuirea Statutelor.

b) Propunerea făcută de un numĕr de 30 Societarĭ, pentru interpretarea art. 29 din Statute cu sensul ca societarul, care în momentul eşireĭ sale din funcţiune, nu aa vut ca funcţionar un stagiŭ de douĭ anĭ în societate şi cotisaţiunile plătite pentru acel timp, să nu aibă dreptul la ajutorul de disponibilitate.

Avem onoarea a vĕ maĭ pune în vedere că conform art. 82 din Statute nu pot lua parte la Adunarea generală de cât Societarĭ carĭ nu vor datora cotizaţiunĭ de cât pe luna care procede pe acea în care se ţine Adunarea generală.

După art. 83 din Statute, membriĭ carĭ nu pot veni aŭ facultatea a lua parte la adunarea generală şi a vota prin delegaţiune scrisă dată unuĭ alt membru al Societăţiĭ.

Primiţĭ, vĕ rog domnule Membru, încredinţarea consideraţiuneĭ mele.

Preşedinte de onoare, Dimitrie Ghica.

Secretar *Basile N. C. Beslegeanu.*